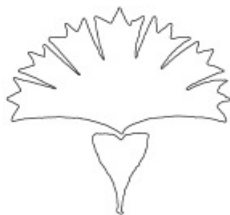

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Ιανουάριος 2012

αρ. φύλλου 142

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@otenet.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΑΝΑΛΩΘΗΚΕ ΚΑΙ Ο ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ ΑΛΛΟΣ Ή Ο ΛΑΟΣ Ο ΕΠΟΜΕΝΟΣ:

Είναι, πλέον, ευρύτερα γνωστές οι σχέσεις και οι αντιπαλότητες ανάμεσα στους εταίρους της παγκόσμιας διακυβέρνησης (που οραματίζεται ο ΓΑΠ...), ΗΠΑ και Ε.Ε., καθώς και ο ρόλος του Γ. Παπανδρέου ως πολιορκητικού κριού των ΗΠΑ κατά του ευρώ, Ευρωζώνης και Γερμανίας, παρά την τελική συμφωνία τους να καταστήσουν την Ελλάδα πειραματόζωο για την ευρύτερη εφαρμογή του κοινού στόχου φτωχοποίησης των περιφερειακών τους χωρών.

Από το Γιωργάκη στον Παπαδήμο

Η αναπάντεχη θερινή κινητοποίηση και η «υπόκωφη βοή των πλησιαζόντων γεγονότων» οδήγησαν στη εκδίωξη... του Προέδρου της Σοσιαλιστικής(!) Διεθνούς και η Γερμανία πέτυχε την, προσωρινή (;), τοποθέτηση του προδιαφημισμένου, «που θα γνώριζε ελληνικά, αλλά δε θα ήταν με το μέρος των Ελλήνων»(!) τραπεζίτη (που θα έπρεπε να ήταν ήδη φυλακή, για το ρόλο του στην κλοπή του Χρηματιστηρίου και στις απάτες των Swaps για την είσοδο (και καταστροφή) μας στην Ευρωζώνη. Για την «επιτυχία» αυτών ο μεγάλος «έπαινος» ανήκει και πάλι στα ΜΜΕ μας, που και πάλι σε λίγο θα διαλαλούν τι λάθος ήταν μια τέτοια εξέλιξη, αν φυσικά θα παραμένουν σώα και αβλαβή...

(συνέχεια στη σελ. 2)

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Στο προηγούμενο φύλλο της «Ε» αναφερθήκαμε στην ανάγκη δημιουργίας ενός κινήματος για την εθνική και κοινωνική μας απελευθέρωση από τις δυνάμεις κατοχής (Ε.Ε., ΕΚΤ, ΔΝΤ). Ύστερα από απόφαση της Συνόδου του ΑΣΚΕ, η Εκτελεστική Επιτροπή πήρε πρωτοβουλίες για να συμβάλλουμε κι εμείς, στο μέτρο των δυνατοτήτων μας, στο κίνημα αυτό. Αισθανόμαστε ότι σήμερα, που η πατρίδα μας βρίσκεται σε τεράστιο κίνδυνο, δε συγχωρείται όχι μόνο η συνηγορία και η απάθεια, αλλά και οποιαδήποτε παράλειψη στην προσπάθεια απελευθέρωσης.

Οι **βασικές θέσεις** πάνω στις οποίες νομίζουμε ότι πρέπει να στηρίζεται αυτό το κίνημα είναι οι εξής: 1) εθνική ανεξαρτησία (αποχώρηση από την Ε.Ε. κ.λπ.), 2) κοινωνικοποίηση των βασικών μέσων παραγωγής και των προϊόντων της, 3) προάσπιση της ακεραιότητας της χώρας, 4) επαναπατρισμός των παράνομων μεταναστών, 5) αποκατάσταση, διεύρυνση και εμβάθυνση της δημοκρατίας, 6) προάσπιση του πολιτισμού μας, 7) ανόρθωση της οικονομίας. Τις απόψεις του ΑΣΚΕ για όλ' αυτά τις έχουμε αναλύσει επανειλημμένα. Θεωρούμε ότι η σημερινή πολύπλευρη κρίση έχει ριζοσπαστικοποιήσει μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού, που είναι έτοιμο να αποδεχθεί και να στηρίξει

(συνέχεια στη σελ. 4)

ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩ : ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΔΙΑΛΥΣΗΣ ΤΗΣ Ε.Ε.

Οι καπιταλιστικές κρίσεις

Οι κρίσεις στο καπιταλιστικό σύστημα προκύπτουν όταν ο πλούτος (με μορφή κεφαλαίων και μοχλό τα υψηλά κέρδη) συγκεντρώνεται στην κατοχή των λίγων, αφαιρούμενος από τους πολλούς, οι οποίοι τον παράγουν. Το κεφάλαιο τότε δεν μπορεί πλέον να επενδυθεί με την ίδια κερδοφορία και, για να μην ανατραπεί το καπιταλιστικό σύστημα από κοινωνικές εκρήξεις ή και επαναστάσεις, το συσσωρευμένο κεφάλαιο αναδιανέμεται ή και καταστρέφεται ή βρίσκει νέους τομείς κερδοφορίας. Οι διέξοδοι αυτές του κεφαλαίου ήταν ιστορικά οι

πόλεμοι και οι εφευρέσεις. Σήμερα έχει βρει διέξοδο στην άγρια κερδοσκοπία από τα κρατικά χρέη και ελλείμματα, που διογκώθηκαν μετά το 2008. Έτσι όμως η κρίση, αντί να εκτονώνεται, βαθαίνει και η πιθανότητα βίαιων εξελίξεων και ανατροπών αυξάνει.

Ο αφανής πόλεμος ΗΠΑ-Γερμανίας για το ρόλο του ευρώ

Η κρίση χρέους των δυτικών χωρών ξεκίνησε από τις ΗΠΑ το 2008 με τη χρεοκοπία της αμερικάνικης τράπεζας Lehman brothers. Από τότε η κε-

(συνέχεια στη σελ. 8)

ΑΝΑΛΩΘΗΚΕ ΚΑΙ Ο ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ ΑΛΛΟΣ Ή Ο ΛΑΟΣ Ο ΕΠΟΜΕΝΟΣ; (συνέχεια από τη σελ. 1)

Στόχος της Γερμανίας η συμφωνία του μερικού κουρέματος PSI (τα περισσότερα ομόλογα είχαν αγοραστεί άλλωστε στη μισή τιμή τους από τους δανειστές κι έτσι δε χάνουν ουσιαστικά τίποτα, ενώ θα κερδίσουν τις εμπράγματα ασφάλειες του Αγγλικού Δικαίου!) να οδηγήσει τα νέα ομόλογα σ' αυτήν και τις τράπεζές της, ώστε με την προσεχή (επιλεκτική ή ελεύθερη πτώχευση, πάνοπλη με τις νέες εγγυήσεις) να καταλάβει άκοπα όλη τη δημόσια και ιδιωτική περιουσία του Ελληνικού Κράτους. Σ' αυτήν άλλωστε, λόγω και της εφαρμογής των νέων μέτρων, θα έχει περιέλθει και η ιδιωτική ακίνητη και κινητή περιουσία των Ελλήνων πολιτών, πλην, φυσικά, των εδώ οργάνων τους.

Γι' αυτό απαιτεί, και πάλιν, υπογραφές όλων των αρχηγών, που θα ακολουθήσουν τις νέες ομοβροντίες των συνεχών εκβιασμών για τη ... σωτηρία της χώρας(!), «τη μόνη κόκκινη γραμμή» του Τραπεζίτη χωρίς πατρίδα, εκτός αυτής των κερδών των τραπεζών και των πατρónων του!

Η νέα κυβέρνηση, που θέλει και να ... αναδομηθεί

Η κυβέρνηση του τραγέλαφου, εξ ορισμού αφύσικου τερατοειδούς μορφώματος θνησιγενούς εξέλιξης, εκπροσωπεί, φυσικά, μόνο την τρόικα και την κατοχή της χώρας και αγωνίζεται μόνο για την παράταση του παραλογισμού της. Ο κύριος κορμός της, το ΠΑΣΟΚ, ενδιαφέρεται μόνο για να μοιράσει ό,τι μπορεί στους φίλους και συγγενείς, πριν να επελάσει θριαμβευτικά, όπως ελπίζει..., η Γερμανία (παρά τις κινήσεις των ΗΠΑ, που ζητάν μερίδιο!), και να εξασφαλίσει με τις ... αντιμνημονιακές κραυγές(!) κάποια μελλοντική επιβίωση, κάτι που ακόμη και η Παπαρήγα λέει πως «προκαλεί αηδία». Οι αυτοπροβαλλόμενοι ηγετίσκοι του δοκιμάζουν τη νέα «αφήγηση»(!) που θα εκφωνήσουν στις εκλογές, κατά το πρότυπο του υπό παραίτηση Προέδρου, που «χωρίς περίσκεψιν, χωρίς λύπην, χωρίς αιδώ» εκθειάζει τα επιτεύγματα της διατίνας.

Ο έτερος εταίρος, αλλά «μη συγκυβερνών»(!), η Ν.Δ., αφέθηκε (άγνωστο, μέχρι στιγμής, με ποιους εκβιασμούς, χωρίς τούτο να αποτελεί δικαιολογία...) να συμμετάσχει, εν όψει αντίστροφης... συγκυβέρνησης(;) και φυσικά πληρώνει τα επίχειρα της πρώτης υποχώρησης, που συνεχώς πολλαπλασιάζονται, υπό τα χαιρέκακα βλέμματα των Πασόκων (που ελπίζουν σε μετάθεση των ευθυνών τους), των τροϊκανών (που δε θέλουν μετεκλογικές εκπλήξεις), του Καρατζαφέρη (που θέλει συνυπεύθυνους για τα μνημόνια και να προλάβει τυχόν αποχώρηση του Σαμαρά από την κυβέρνηση) και των αριστερών ή «αριστερών»

κομμάτων και ομάδων της Βουλής. Και οι κινήσεις στο εξωτερικό (Ισραήλ-Ρωσία και όπου αλλού) δεν αποτελούν αντιστάθμισμα...

Ποιος μπορούσε ποτέ να φανταστεί τέτοιο «κυβερνητικό» κατάντημα;

Εκλογές ίσον πανάκεια;

Οι εκλογές, που, αν γίνονταν το περασμένο φθινόπωρο, θα είχαν επιβραδύνει τον κατήφορο της χώρας προς την ολική καταστροφή, φαίνεται συνεχώς να αναβάλλονται.

Δεν τις θέλουν οι προκλητικοί τροϊκανοί, και ιδιαίτερα η Γερμανία, διότι αποκλείεται να μπορέσουν να εξασφαλίσουν καλύτερους υπηρέτες για τα σχέδιά τους, παρά την ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα που περιβάλλει την κυβέρνηση των ανδρεικέλων τους και προμηνύει θύελλα. Δεν τις θέλουν στο ΠαΣοΚ, μια που η συντριβή είναι βέβαιη και η τιμωρία δε θα είναι μόνο πολιτική και δε θα περιοριστεί στη family Παπανδρέου και Σία, όποιος ή όποιοι κι αν τους διαδεχθούν. Φαίνεται να μην τις επιδιώκει ούτε η Ν.Δ. του Σαμαρά (το ακραία νεοφιλελεύθερο, δωσιλογικό κομμάτι της, φυσικά, δε θέλει ούτε συζήτηση γι' αυτές!), αφού η νίκη τους θα είναι περιορισμένη, μετά την υποχώρηση (για τους όποιους λόγους...) από όλες τις «κόκκινες γραμμές» της. Το ΚΚΕ δεν αναμένει τίποτα από αυτές και περιορίζεται στην «επαναστατική» γυμναστική με το ΠΑΜΕ του, προσφέροντας ταυτόχρονα σε κρίσιμες στιγμές βοήθεια στους εκβιασμούς του... Συστήματος με τα «επιστροφή στη δραχμή ίσον καταστροφή» (!) και τώρα (24 Γενάρη) «η κυβέρνηση Παπαδήμου δε λέει ψέμματα»!! Το κόμμα του Κουβέλη, ευκαιριακά και τεχνητά διογκωμένο στις δημοσκοπήσεις, έχοντας την ανοικτή υποστήριξη του Βαρδινογιάννη (που θέλει αυτόνομη την Κρήτη...!), κανονικά θα έπρεπε να επιδιώκει εκλογές άμεσα. Δεν τις θέλει, γιατί σ' αυτές θ' αποκαλυφθεί ο ρόλος του, ως του πλέον ένθερμου υποστηρικτή της αμερικανοευρωπαϊκής παγκοσμιοποίησης, της εχθρότητας σε ό,τι θυμίζει Ελλάδα και έθνος, του κατακλυσμού της χώρας από παράνομους μετανάστες, του εθελόδουλου ευρωπαϊσμού και της γραμμής της ... Ρεπούση! Το προορίζουν για συγκυβερνήσεις τώρα, ακόμη και για ... πρωθυπουργία, αφήνοντας τον Τσίπρα για αργότερα, στη δεύτερη γραμμή άμυνας και τον Καρατζαφέρη να περιδινίζεται στο κενό, δίκην κλόουν.

Τι θα κάνουν, λοιπόν, με τις εκλογές, εκτός αν προκύψουν από ... ατύχημα (γι' αυτούς!); Θα περιμένουν να μορφοποιηθούν διάφορα σχήματα που κυοφορούνται, ώστε να καναλιζάρουν →

όπως θέλουν την αντίδραση στις πολιτικές της καταστροφής, που ογκούται απειλητικά; Θα αναγκαστούν να τις προκηρύξουν για, πρόσκαιρη έστω, εκτόνωση, βλέποντας ότι ακόμη και μέσα από θεσμούς, όπως η Δικαιοσύνη, σημειώνεται αντίδραση, όπως πολλές ευνοϊκές για τους εργαζόμενους στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα αποφάσεις; Ή θα αφήσουν τα πράγματα της απροκάλυπτης κατοχής και τις συνέπειες της «ειδικής περίπτωσης», όπως χρησιμοποιούν την Ελλάδα λόγω νευραλγικής θέσης της και την απροσμέτρητου, αναξιοποίητου μέχρι τώρα πλούτου της, να οδηγηθούν στα άκρα, επαφιέμενοι μόνο στη στήριξη των δολίως μεταμορφούμενων σε ... αντιμνημονιακά και αντικατοχικά ΜΜΕ τους, μετά το κλείσιμο της «Ελευθεροτυπίας» και του «Άλτερ», που τον τελευταίο καιρό τους έκαναν μεγάλη ζημιά; Το δίλημμα δεν το έχουν λύσει ακόμη, παρά τον πλήρη έλεγχο του πολιτικού προσκηνίου.

Ποιες προοπτικές,

αρνητικές και θετικές, ανοίγονται;

Δεν αγωνιούμε μόνο εμείς του ΑΣΚΕ. Το μεγαλύτερο μέρος των Ελλήνων πολιτών συνειδητοποιούν τον ευρύτερο, πέραν του οικονομικού, αφανισμό μας. Ακόμη και στους ηγετικούς κύκλους των κομμάτων προσκηνίου (πλην του ΠαΣοΚ, όπου το μόνο, το μόνο (!) κυριολεκτικά που τους ενδιαφέρει είναι η όποια καρέκλα και

τα προσωπικά κέρδη, υπάρχοντα ή ελπιζόμενα, παρά την πάνδημη χλεύη) υπάρχει διάχυτη η ανησυχία, τουλάχιστο. Όλοι αντιλαμβάνονται τους θανάσιμους κινδύνους που μας περιμένουν, όχι μόνο από τη συνέχιση της σημερινής εξέλιξης, αλλά και της αντίδρασης σ' αυτήν! Τους εξωτερικούς ενδεχόμενους κινδύνους από τους γείτονες (όχι από Η.Π.Α., Ε.Ε., και λοιπούς, που τουλάχιστον οι αντιθέσεις τους επιτρέπουν αισιοδοξία, αν αποκτήσουμε Έλληνες πολιτικούς εκπροσώπους), από την πυριτιδαποθήκη των εκατομμυρίων λαθρομεταναστών, από τις προβοκάτσιες των τάχα επαναστατικών ομάδων που εκτελούν οδηγίες, εντόπιων και ξένων κέντρων. Εμείς, στο ΑΣΚΕ, είτε μαζί με άλλους με τις ίδιες αγωνίες και κοινές προτάσεις, είτε στην ανάγκη μόνοι μας, αν δεν κατορθωθεί η κοινή δράση, όχι με ευθύνη δική μας, που θα παλεύουμε με τη δράση και το λόγο μας (που είναι πολύ μεγαλύτερης εμβέλειας και αποδοχής από τα εκλογικά ποσοστά μας) για πολιτική λύση, δημοκρατικά και όχι αναγκαστικά βίαια. Αν όχι, την ευθύνη δε θα την έχει ο ελληνικός λαός, που συντεταγμένα, κατά το δυνατό, και ώριμα και με στόχους που χτυπούν τις πραγματικές αιτίες και ενόχους και θέτουν τις βάσεις για τη ζητούμενη εξέλιξη της κοινωνίας και της χώρας, θα βαδίσει, έτσι ή αλλιώς..., στην πορεία για επιβίωση, δημοκρατική και κοινωνική ανέλιξη.

Η ΠΙΤΑ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

«Η Ελλάδα υπό κατοχήν. Ο αγώνας για εθνική και κοινωνική απελευθέρωση»

Μ' αυτό το θέμα το ΑΣΚΕ διοργάνωσε το Σάββατο 14 Ιανουαρίου στα γραφεία μας μια συζήτηση με την ευκαιρία της κοπής της πίτας.

Τις απόψεις της «Χριστιανικής Δημοκρατίας» ανέπτυξε ο πρόεδρος της **Μανώλης Μηλιαράκης**. Τις απόψεις ομάδας νέων που συμμετέχουν στους αγώνες χωρίς κομματική ένταξη παρουσίασε ο φοιτητής της Ιατρικής **Παναγιώτης Ιωαννίδης**. Ο δημοσιογράφος **Χρήστος Πηγαδίτης**, λόγω και της επαγγελματικής του ενασχόλησης, φώτισε σημαντικές πλευρές του ζητήματος. Τελευταίος εισηγητής ήταν το μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΑΣΚΕ **Σήφης Στενός**.

Μετά τις εισηγήσεις ακολούθησαν τοποθετήσεις όσων από τους προσκεκλημένους το επιθυμούσαν. Συντονιστής της συζήτησης ήταν το μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΑΣΚΕ **Νίκος Λεοντόπουλος**.

Θεωρούμε ότι η εκδήλωση ήταν επιτυχής, λόγω του υψηλού επιπέδου της συζήτησης, του αγωνιστικού κλίματος που επικράτησε και του

μεγάλου αριθμού των παρευρεθέντων.

Η εκδήλωση έκλεισε με ευχές για

Καλή Χρονιά και Καλή Δευτεριά

Για την ... Ελλάδα τώρα

Μας προέκυψαν και πατριώτες! Ποιοι; Οι υπέρμαχοι της «ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης» και αποδομητές του έθνους μας και της πατρίδας μας! Οι υπεύθυνοι για την τριπλή κατοχή από Ε.Ε., Ε.Κ.Τ., Δ.Ν.Τ., για την εξαθλίωση του ελληνικού λαού και τη διάλυση του κράτους! Συνέστησαν μια κίνηση, με σκοπό τη ... σωτηρία της χώρας! Σε εκδήλωσή τους στην Παλιά Βουλή στις 22/1 ομιλητές ήσαν η Άννα Διαμαντοπούλου, ο Γιάννης Μπουτάρης, ο Κωστής Χατζηδάκης, ο Λουκάς Τσουκάλης και συντονιστής ο Νίκος Αλιβιζάτος. Όλοι τους μπουμπούκια, συστάσεις δε χρειάζονται. Οι διοργανωτές είπαν ότι τους επέλεξαν, γιατί έχουν δώσει δείγματα ευθύνης και ανεξαρτησίας! Προφανώς, ευθύνης απέναντι στους ξένους κατακτητές και ανεξαρτησίας από τον ελληνικό λαό! Στο ακροατήριο και άλλα μπουμπούκια: Γιάννης Ραγκούσης, Γιώργος Καμίνης κ.λπ.

Το πολιτικό τους θράσος δεν έχει όρια!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

αυτό το πλαίσιο θέσεων, ενώ μέχρι πριν από λίγο τις θεωρούσε εξωπραγματικές.

Από τις επαφές που είχαμε με συλλογικότητες και μεμονωμένους πολίτες διαπιστώσαμε ότι **με ένα μέρος απ' αυτούς υπήρξε σύμπτωση απόψεων** στις βασικές αυτές θέσεις. Υπάρχουν διαφορές στο ύφος και σε δευτερεύοντα ζητήματα, για τα οποία όλοι θα κάνουμε αμοιβαίες υποχωρήσεις. Με αυτούς έχουμε ήδη ξεκινήσει συνεργασία, για να διατυπώσουμε μια διακήρυξη με την οποία θα απευθυνθούμε στον ελληνικό λαό. Εννοείται ότι είναι συνεχής η προσπάθεια για διεύρυνση του κύκλου. Η εκδήλωση για το κόψιμο της πίτας του ΑΣΚΕ νομίζουμε ότι συνέβαλε σ' αυτή την προσπάθεια.

Με άλλους φίλους διαπιστώσαμε ότι υπάρχει συμφωνία σε κάποια βασικά ζητήματα, αλλά διαφωνία σε κάποια άλλα. Κάποιοι θεωρούν ότι στο πρόγραμμά μας **δεν πρέπει να αναφερόμαστε στα εθνικά θέματα και στο ζήτημα των παράνομων μεταναστών**, για να μην περιορίσουμε το φάσμα των πολιτών στους οποίους απευθυνόμαστε. Κάποιοι άλλοι θεωρούν ότι δεν πρέπει να θέτουμε θέμα αποχώρησης από την Ε.Ε. Οι περισσότεροι από τους τελευταίους αφήνουν ανοιχτό το ενδεχόμενο **συνεργασίας με το ΣΥΡΙΖΑ**, με τον οποίο συνεργάστηκαν και στις περιφερειακές εκλογές (ψηφοδέλτιο Αλ. Μητρόπουλου κ.ά.). Με όλους αυτούς συνεννοηθήκαμε ότι δεν είναι δυνατό να υπάρξει γενικότερη συνεργασία, αλλά θα διατηρήσουμε τις φιλικές μας σχέσεις και θα συνεργαζόμαστε για τα θέματα στα οποία συμφωνούμε, όπως άλλωστε κάνει πάντοτε το ΑΣΚΕ.

Πάνω στις παραπάνω και άλλες απόψεις που ακούστηκαν κατά τη διάρκεια αυτών των συζητήσεων θα θέλαμε να εξηγήσουμε συνοπτικά τη γνώμη μας.

Α) Το ΑΣΚΕ πιστεύει ότι **η σιωπή ή η ασάφεια σε θέματα που καίνε μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού όχι μόνο δε διευρύνει, αλλά περιορίζει το φάσμα των ανθρώπων στους οποίους απευθυνόμαστε**. Ποιος κάτοικος της Αθήνας, π.χ., που ζει κάτω από την Πατησίων ή ποιος άνεργος των δυτικών συνοικιών ή ποιος απ' όσους έχουν καταλάβει το λόγο που μας κουβάλησαν εδώ τόσα εκατομμύρια ταλαίπωρους ανθρώπους θ' ακούσει ο,τιδήποτε άλλο από εμάς, αν δεν πάρουμε θέση στο θέμα των παράνομων μεταναστών; Αλλά κι αν ακόμη δε συνέβαινε αυτό, αν πράγματι με τη σιωπή και την ασάφεια κερδίζαμε κόσμο, εμείς πάλι θα έπρεπε να είχαμε καθαρές θέσεις, γιατί

δεν μπορούμε να παραπλανούμε τον κόσμο. Οφείλουμε να προβάλλουμε ένα πρόγραμμα ολοκληρωμένο και ρεαλιστικό. Δεν μπορούμε, π.χ., ν' αραδιάζουμε ατελείωτες φιλολαϊκές προτάσεις και να μην προτείνουμε την αποχώρηση από την Ε.Ε. (χωρίς την οποία καμιά απ' αυτές δεν μπορεί να υλοποιηθεί), όπως κάνουν πολλοί που παρελαύνουν καθημερινά από τα κανάλια των μεγαλοεπιχειρηματιών.

Β) Διατυπώθηκε η άποψη **να ξεκινήσουμε από την οργάνωση ενός δικτύου κοινωνικής αλληλεγγύης** προς τους ανέργους, τους αστέγους και κάθε συμπολίτη μας που η κατοχή τον έχει εξαθλιώσει και **«τα υπόλοιπα θα τα βρούμε»**. Βεβαίως πρέπει ν' αναπτύξουμε ένα ευρύτατο δίκτυο κοινωνικής αλληλεγγύης, νομίζουμε όμως ότι οι κύριοι φορείς οργάνωσής του ούτε μπορεί ούτε πρέπει να είναι πολιτικοί φορείς, αλλά θεσμοί, όπως τα σχολεία, οι εκκλησίες, τα συνδικάτα, οι δήμοι, που ήδη έχουν να παρουσιάσουν αξιόλογο έργο στον τομέα αυτό. Οι μεμονωμένοι πολίτες και οι πολιτικές συλλογικότητες οφείλουν να συνεισφέρουν μέσα απ' αυτούς τους θεσμούς. Ένα κίνημα απελευθέρωσης οφείλει επιπλέον ν' αντιπαρατεθεί ιδεολογικά και πολιτικά στην κατοχή και να την ανατρέψει, κάτι που δεν μπορεί να κάνει κανένα τέτοιο δίκτυο. Στην Ελλάδα τουλάχιστον, ποτέ δεν «τα βρήκαν» σ' ένα πολιτικό πρόγραμμα όσοι συνέθεσαν δίκτυα αλληλεγγύης, όσο αξιόλογα και αξιέπαινα κι αν ήσαν.

Γ) Άλλη άποψη που διατυπώθηκε είναι ότι, για να δημιουργήσουμε ένα μεγάλο κίνημα, πρέπει **να παραμερίσουμε τις προσωπικές ή μικροκομματικές φιλοδοξίες**. Όσοι, όμως, διακατέχονται από παρόμοιες φιλοδοξίες έχουν ήδη δώσει τα διαπιστευτήριά τους στις «άκρες» του συστήματος, επιδιώκοντας και εξασφαλίζοντας προβολή από τα ΜΜΕ και χρηματοδότηση. Όλοι αυτοί, με διάφορες δικαιολογίες, υποστηρίζουν την παραμονή της Ελλάδας στην Ε.Ε., σε κανέναν απ' αυτούς το ΑΣΚΕ δεν απευθύνθηκε και με κανέναν απ' αυτούς δεν πρόκειται να έχει μια γενικότερη συνεργασία. Άρα η προτροπή για παραμερισμό παρόμοιων φιλοδοξιών δε μας αφορά.

Δ) Στις πολιτικές διεργασίες που βρίσκονται σε έξαρση αυτό τον καιρό εμπλέκονται και **κάποιοι που τώρα αποχωρούν από το ΠΑΣΟΚ**. Κατά κανόνα αυτοί δε θέλουν να τεθεί θέμα Ε.Ε. ή επιδιώκουν συνεργασία με το ΣΥΡΙΖΑ ή τη ΔΗΜ.ΑΡ. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι όλοι αυτοί ανέχθηκαν τον εκφυλισμό του ΠΑΣΟΚ, υποστήριξαν ή ανέχθηκαν το Σημίτη και το Γιωργάκη, ανέχθηκαν

τα Ίμια και το σχέδιο Ανάν και υποστήριξαν το νεοφιλελευθερισμό. Αγανακτούν τώρα με τις συνέπειες του νεοφιλελευθερισμού, τώρα που το ΠΑΣΟΚ τους απολύει, τους κόβει τους μισθούς και τις συντάξεις, τους επιβάλλει τα χαράτσια και, κυρίως, αγανακτούν κατά της ηγεσίας τους, επειδή δεν είναι ικανή να κρατήσει το κόμμα τους στην εξουσία, για να συνεχίσουν αυτοί να είναι οι ωφελημένοι από ένα καθεστώς διακρίσεων. Καλοβλέπουν το ΣΥΡΙΖΑ ή τη ΔΗΜ.ΑΡ., ακριβώς γιατί πιστεύουν ότι μέσω αυτών ευνοούνται οι προσωπικές (και επαγγελματικές;) τους επιδιώξεις. Δεν ισχυριζόμαστε ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν πρέπει να συμμετάσχουν, αν το επιθυμούν, σ' ένα κίνημα απελευθέρωσης, αφού κι αυτοί είναι θύματα

της κατοχής, αλλά δεν μπορούν να ενταχθούν με τέτοιους όρους και χωρίς αυτοκριτική, απλούστατα γιατί τότε αυτό το κίνημα θα έχει προδιαγεγραμμένη την αποτυχία του.

Την άποψή μας ότι **ένα κίνημα απελευθέρωσης δεν μπορεί να εκφραστεί με κύριο φορέα το ΣΥΝ ή το ΚΚΕ** την έχουμε εξηγήσει πολλές φορές. Απαιτείται η ανάπτυξη ενός νέου κινήματος, που θα είναι μια δύσκολη και βασανιστική διαδικασία, αλλά δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Και, δυστυχώς, είμαστε υποχρεωμένοι να κινηθούμε σε **στενά χρονικά περιθώρια**. Για να μην ερχόμαστε εκ των υστέρων να αναλύουμε τα αίτια της καταστροφής της πατρίδας μας, υπεύθυνοι κι εμείς, λόγω της ολιγωρίας μας.

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Σε 55 εκατομμύρια € θα ανέλθει το ποσό της κρατικής χρηματοδότησης στα πολιτικά κόμματα, την ώρα που μειώνονται οι κατώτατοι μισθοί, ελαχιστοποιούνται οι συντάξεις, καλπάζει η ανεργία, στενάζει η αγορά κι έχει καταρρεύσει το σύστημα υγείας. Το 2010 πήραν:

- * ΠΑΣΟΚ 19.809.000 ευρώ,
- * Νέα Δημοκρατία 15.056.267 ευρώ,
- * ΚΚΕ 4.962.086 ευρώ,
- * ΛΑΟΣ 3.991.816 ευρώ,
- * ΣΥΡΙΖΑ 3.504.108 ευρώ
- * Οικολόγοι Πράσινοι 1.746.103 ευρώ.

Το ποσό αναλογικά είναι 2-3 φορές μεγαλύτερο απ' όλες τις άλλες χώρες μέλη της Ε.Ε. και έως 10 φορές από βαλκανικές χώρες που δεν είναι μέλη. Στα ποσά αυτά πρέπει να προστεθούν και οι έκτακτες επιχορηγήσεις, π.χ. σε προεκλογικές περιόδους. Το θέμα δεν προβάλλεται από τα ΜΜΕ, ούτε από κανένα από τα κόμματα που χρηματοδοτούνται.

Η κρατική χρηματοδότηση αποτελεί έναν από τους βασικούς μοχλούς για τον έλεγχο του πολιτικού συστήματος. Το ΑΣΚΕ, π.χ., είναι πλήρως αποκομμένο από τα μεγάλα ΜΜΕ και από τις κρατικές χρηματοδοτήσεις. Επιπλέον δεν έχει και δε θέλει να έχει άλλους χρηματοδότες εκτός από τους φίλους και τα μέλη του, οι οποίοι είναι μισθωτοί, συνταξιούχοι, μικροεπαγγελματίες, σπουδαστές και άνεργοι.

Για τα κόμματα εξουσίας το επιχείρημα είναι ότι η κρατική χρηματοδότηση τα βοηθά να μην έχουν εξαρτήσεις από ιδιωτικά συμφέροντα. Αλλά ακριβώς αυτά τα κόμματα, παράλληλα με την κρατική χρηματοδότηση, παίρνουν τεράστια ποσά και από τη διαπλοκή, όπως π.χ. το εκατομμύριο του Τσουκάτου από τη SIEMENS, που έτυχε να αποκαλυφθεί, ενώ όλα τα υπόλοιπα παραμένουν κρυφά.

Δάνεια με εγγύηση τα χρήματα των πολιτών

Δε φτάνει που τα κόμματα παίρνουν τόσο πολλά χρήματα από το κράτος, επιπλέον δανείζονται από τις τράπεζες και είναι καταχρεωμένα. Το ΠΑΣΟΚ χρωστά 114 εκατ. ευρώ, η ΝΔ 128 εκατ. ευρώ και ο ΣΥΝ 7 εκατ. Το ΚΚΕ, με χρέος 5 εκατ., είναι το μόνο κόμμα που έχει δώσει εμπράγματα εγγυήσεις (προσημείωση ακινήτου). Έρευνα γι' αυτά τα δάνεια (πλην ΚΚΕ) ξεκινά ο Οικονομικός Εισαγγελέας, διότι έβαλαν ως εγγυήσεις τις μελλοντικές επιχορηγήσεις! Και πού ξέρουν αν τότε θα υπάρχουν τα κόμματα αυτά, ποια θα είναι τα εκλογικά τους ποσοστά και πόση επιχορήγηση θα δικαιούται το καθένα; Ερευνάται, δηλ., αν οι υπεύθυνοι των τραπεζών έχουν διαπράξει το αδίκημα της απιστίας εις βάρος των τραπεζών τους.

Για ποια δημοκρατία μιλάμε, για ποια διαφάνεια και για ποια ηθική;

Τα όνειρα του κ. Δημάρχου

Ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης Γ. Μπουτάρης, αναφερόμενος στο πρόβλημα του παρεμπορίου των λαθρομεταναστών, δήλωσε: «Όποια μέτρα και να πάρουμε για το παρεμπόριο, αν δε βρούμε μια λύση για να δώσουμε μεροκάματο σε όλους τους μετανάστες δε θα πετύχουμε τίποτα και δε θα τελειώσει αυτή η ιστορία». Για τους Έλληνες ανέργους της Θεσσαλονίκης, που έφτασαν στο 30%, λόγω του μνημονίου που στηρίζει, ο κ. δήμαρχος δε φαίνεται να έχει ιδιαίτερο άγχος!

Για το ζήτημα των ναρκωτικών πρότεινε «να παρέχονται δωρεάν σύριγγες στους ναρκομανείς». Η εξάπλωση των ναρκωτικών δε συνιστά καν πρόβλημα για τον κ. δήμαρχο, για αυτό και δεν έχει πρόβλημα να την επιδοτεί με δωρεάν σύριγγες!!

Ο κ. δήμαρχος ονειρεύεται μια πόλη γεμάτη ανεξέλεγκτους λαθρομετανάστες και με τη νεολαία ... «απασχολημένη» με τις εξαρτήσεις της;

ΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑΜΑΖ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Δεν προκαλούν έκπληξη οι αποκαλύψεις του πρώην πρωθυπουργού της Τουρκίας Μεσούτ Γιλμάζ στην εφημερίδα «Μπιργκιούν» ότι το τουρκικό κράτος με μυστικά κονδύλια χρηματοδοτούσε πράκτορες, για να μετατρέπουν σε κόλαση την Ελλάδα με τις φονικές πυρκαγιές δασών (καλοκαίρια 1993-96) και για ν' ανατρέψουν με πραξικόπημα (Μάρτιος 1995) το σύμμαχό τους πρόεδρο του Αζερμπαϊτζάν Γκαϊντάρ Αλίεφ, προφανώς για να τον αντικαταστήσουν με κάποιον ακόμη πιο φιλικό προς αυτούς. Πάντα έτσι λειτουργεί το τουρκικό κράτος, όταν βρίσκει ευένδοτους γείτονες.

Α) Στις 5 Σεπτεμβρίου 1955 εξερράγη βόμβα στον κήπο του σπιτιού του Κεμάλ Ατατούρκ στη Θεσσαλονίκη. Οι Τούρκοι θεώρησαν το γεγονός ως μεγάλη προσβολή και το απέδωσαν σε Έλληνες. Την επομένη ξέσπασε ο (από καιρό προετοιμασμένος) φοβερός διωγμός του ελληνισμού σε Κωνσταντινούπολη, Ίμβρο, Τένεδο, με τον τουρκικό όχλο (πρωτοστατούντων των εργατικών συνδικάτων!) να παίρνει «εκδίκηση». Μετά από καιρό παραδέχτηκαν ότι την ενέργεια προετοίμασε ο τότε φοιτητής Οκτάι Ενγκίν (που ανταμείφθηκε αργότερα με τη θέση του νομάρχη) και υλοποίησε ο κλητήρας Χασάν Ουτσάρ. [Με τη θέση του «υπουργού» Γεωργίας του ψευδοκράτους ανταμείφθηκε και ο δολοφόνος του Σ. Σολωμού.]

Β) Ο στρατηγός Σαμπρί Γιρμιπέσογλου σε συνέντευξή του στο δίκτυο Haberturk εξήγησε ως εξής τη δράση του στην Κύπρο το 1963-64, με σκοπό να προκληθούν τα επεισόδια που οδήγησαν στη διχοτόμηση της Κύπρου: «Για να ενισχύσεις το αντιστασιακό φρόνημα του λαού κάνεις δολιοφθορές σε συμβολικούς στόχους, δίνοντας την εντύπωση ότι πρόκειται για έργο του εχθρού. Για παράδειγμα βάζεις φωτιά σ' ένα τζαμί. Εμείς κάψαμε τζαμιά στην Κύπρο.»

Γ) Ο Τούρκος ηθοποιός Αττίλα Ολγκάτς, στρατιώτης στην Κύπρο το 1974, σε τηλεοπτική εκπομπή του καναλιού Τουρκ στις 22/1/2009 υπερηφανεύτηκε ότι ο τουρκικός στρατός δολοφονούσε Ελληνοκυπρίους αιχμαλώτους και ότι ο ίδιος σκότωσε 10!

Δ) Η τουρκική εφημερίδα «Τούρκιγιε τον Ιούλιο 1995 είχε ολοσέλιδη φωτογραφία της καμένης Πεντέλης με τη λεζάντα: «Καταλάβετε τώρα;»

Ε) Το αυτοκινητικό ατύχημα στο Σουσουρλούκ στις 3/11/1996 αποκάλυψε ότι ο Τούρκος πράκτορας Αμπντουλάχ Τσατλί (που συνεπέβαινε στο αυτοκίνητο με Τούρκους επισήμους) είχε συμμετοχή σε τοποθετήσεις βομβών σε αρμενικούς στόχους στη Γαλλία και σε δολοφονίες Αρμενίων και

Κούρδων, με τη βοήθεια Τούρκων διπλωματών.

ΣΤ) Ο πράκτορας Γιασάρ Οζ, όταν συνελήφθη στην Τουρκία για εμπόριο ηρωίνης στις 8/3/1997, παραπονέθηκε δημόσια: «Όταν μας βάζανε να καίμε τα ελληνικά δάση ήμασταν καλοί, τώρα μας βάζουν φυλακή.»

Τα παραπάνω είναι μερικά από τα ελάχιστα που αποκαλύφθηκαν ή κατά λάθος ή κατά τύχη ή λόγω των οξύτατων εσωτερικών αντιθέσεων του τουρκικού κράτους. Για τη συμμετοχή Τούρκων πρακτόρων στις πυρκαγιές δασών στην Ελλάδα η ΕΥΠ είχε συγκεντρώσει στοιχεία, τα οποία παρέδωσε στην πολιτική μας ηγεσία, η οποία, ψοφοδεής, τα έκλεισε στα συρτάρια. Το ΑΣΚΕ είχε πάρει θέση για τις πυρκαγιές του 2007 με άρθρο στο «Παρόν» και την «Ε» με τίτλο «Επίθεση κατά της Ελλάδας» (βλ. ιστοσελίδα ΑΣΚΕ, «Ενημέρωση» αρ. φ. 118, Οκτώβριος 2007). Στόχος γενικός των πυρκαγιών η αποδυνάμωση της Ελλάδας και στόχος ειδικός η αντικατάσταση του «απρόθυμου» (για σχέδιο Ανάν, ένταξη Σκοπίων στο ΝΑΤΟ, σχέσεις με Ρωσία) Καραμανλή με τον πρόθυμο για όλα Γιωργάκη. Αυτό που δεν έχει ομολογηθεί ακόμη είναι ότι στις επιχειρήσεις τους αυτές οι τουρκικές υπηρεσίες συνεργάστηκαν με τις αντίστοιχες αμερικανικές, αγγλικές και τις (τότε σύμμαχες τους) ισραηλινές. Και όχι μόνο για τις πυρκαγιές ...

Οι αντιδράσεις των ελληνικών πολιτικών κομμάτων

Από τις κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις (και τα ΜΜΕ που τις στηρίζουν) καμιά δεν έβγαλε επιτέλους το συμπέρασμα ότι πρέπει ν' αλλάξουμε πολιτική απέναντι στον επιθετικό γείτονα (βλ. και ανακοίνωση ΑΣΚΕ 28/12/2011).

Στην καλύτερη περίπτωση ζήτησαν διευκρινίσεις από την τουρκική κυβέρνηση (που ποτέ δε θα πάρουν) και αποζημιώσεις (που, επίσης, ποτέ δε θα πάρουν).

Το ΚΚΕ, ακόμη χειρότερα, υποβάθμισε το γεγονός και εξίσωσε πλήρως τις ευθύνες Ελλάδας και Τουρκίας: «Οι αποκαλύψεις Γιλμάζ επιβεβαιώνουν ότι η δράση μυστικών υπηρεσιών ανάμεσα στα καπιταλιστικά κράτη είναι μια συνηθισμένη πρακτική, που οι κυβερνήσεις κρύβουν απ' τους λαούς.»!! Σαν να ήταν κόμμα τρίτης χώρας, που μεροληπτεί υπέρ του ενόχου! Σαν να είναι το ίδιο εξαρτημένες και υποτελείς οι άρχουσες τάξεις των δύο χωρών. Σαν να είναι και οι δύο χώρες επιθετικές και να καταπατούν το Διεθνές Δίκαιο. Μήπως η Ελλάδα διατηρεί στρατό κατοχής σε κανένα τουρκικό νησί; Μήπως η Ελλάδα απειλεί με casus belli την Τουρκία, αν ασκήσει το νόμιμο δικαίωμά →

της για χωρικά ύδατα 12 μίλια στο Αιγαίο; Μήπως αλωνίζουν οι Έλληνες αξιωματούχοι σε κομμάτι της τουρκικής επικράτειας όπως οι Τούρκοι στην ελληνική Θράκη;

Ο ΣΥΝ, επίσης, φρόντισε να προσφέρει σανίδα σωτηρίας στον ένοχο: «Οι δηλώσεις του ... Μ. Γιλμάζ, στο βαθμό που ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, δημιουργούν μείζον πολιτικό θέμα στις σχέσεις των δύο χωρών. Η ελληνική κυβέρνηση οφείλει άμεσα να ζητήσει εξηγήσεις για την ισχύ των δηλώσεων.» Μέσα σε 3 γραμμές καλεί δύο φορές την Τουρκία να διαψεύσει τις δηλώσεις, για να κλείσει το θέμα! Σαν να ήσαν συνεννοημένοι, την επόμενη μέρα ο Γιλμάζ, γελοιοποιούμενος, δήλωσε ότι τα λόγια του παρερμηνεύτηκαν!!

Και όλα καλά! Η γκαγκστερική συμπεριφορά της Τουρκίας για άλλη μια φορά θα ξεχαστεί! Ή,

μήπως, όχι; Άλλες πολιτικές δυνάμεις πρέπει να επικρατήσουν στην πατρίδα μας. Επειγόντως!

Ανακοίνωση του ΑΣΚΕ 28/12/2011 **Η «BOMBA» ΤΟΥ ΜΕΣΟΥΤ ΓΙΑΜΑΖ**

Απορίες προκαλούν οι αποκαλύψεις (άσχετα από τις συνειδητά αστείες ανασκευές τους) του πρώην πρωθυπουργού της Τουρκίας.

Όλοι γνωρίζουν τι επιχειρεί κλιμακούμενα κατά της χώρας μας η ... φίλη γείτων μας, πόσο έχουν προχωρήσει τα μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης(!) ανάμεσα στις δύο χώρες και τι διακυβεύεται με τις συνεχιζόμενες συζητήσεις για το Αιγαίο. Οι μόνοι που (παριστάνουν ότι) δεν το γνωρίζουν είναι οι ηγετικές ελίτ μας και οι αφελείς(;) συνοδοιπόροι τους.

Πάντως ένα είναι το βέβαιο, επί του παρόντος: Τα όσα ετοιμάζονταν, ετεροβαρή βέβαια εις βάρος μας, αναβάλλονται, ευτυχώς, για αργότερα!

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΧΑΓΗΣ

Τον περασμένο Δεκέμβρη δημοσιεύτηκε η απόφαση στην προσφυγή στη Χάγη των Σκοπίων κατά της Ελλάδας για παραβίαση της «Ενδιάμεσης Συμφωνίας», που επέβαλαν οι Η.Π.Α. (και η Ε.Ε.) στον αδύναμο και ευάλωτο (σωματικά και ηθικά) Ανδρέα (και Παπούλια), φυσικά εις βάρος μας.

Δύο είναι τα βασικά συμπεράσματα από την απόφαση αυτή:

Α) Το δικαστήριο της Χάγης δεν αποφασίζει βάσει τους Διεθνούς Δικαίου, αλλά σύμφωνα με τις οδηγίες που θα έχει λάβει από τους εκάστοτε ισχυρούς και σύμφωνα με τις εκάστοτε τακτικές και στρατηγικές τους.

Αν τηρούσε, έστω και προσχηματικά, τις ονομαστικές αρμοδιότητές του, θα είχε αμέσως απορρίψει την προσφυγή των Σκοπίων, που κατέφυγαν σ' αυτό όχι με την ονομασία που τους επέβαλλε η Συμφωνία, δηλ. ως FYROM, αλλά ως «Δημοκρατία της Μακεδονίας», κατά παράβαση της ίδιας της Συμφωνίας! Κι ενώ δέχεται πως η Ελλάδα παρέβη τη Συμφωνία προβάλλοντας veto στην είσοδό τους στο ΝΑΤΟ (κάτι που, τυπικά τουλάχιστο, δεν είναι αληθές) και απέρριψε την αίτηση για απαγόρευση στη χώρα μας να επαναλάβουμε τυχόν veto, φρόντισε στην προηγούμενη σελίδα της απόφασης να σημειώσει μια παλιότερη απόφασή του για άλλες χώρες, που θα μπορούσε να ερμηνευθεί και σαν απαγόρευση για μελλοντικά δικά μας veto!

Αυτά για όσους προτρέπουν (Στεφανόπουλοι, Κουβέληδες, το ολοκληρωτικά ανθελληνικό ΕΛΙΑ-ΜΕΠ, που χρηματοδοτείται από το ελληνικό κράτος και λοιπούς ανάλογης ... «φιλοπατρίας») να παραπέμψουμε στη Χάγη όλες τις εξωφρενικές απαιτήσεις της Τουρκίας, με τα νεοοθωμανικά αυτοκρα-

τορικά οράματα!

Β) Όλη η διαδικασία αποτέλεσε συμπαιγνία ανάμεσα στο «ελληνικό» Υπ. Εξωτερικών (Ντόρα, Δρούτσας, Λαμπρινίδης και ... Γιωργάκης), το Στέιτ Ντιπάρτμεντ και τον Γκρουέφσκι, ώστε με «λαθεμένη» ελληνική επιχειρηματολογία και «αντίδραση» να βγει η απόφαση αυτή και, με βάση αυτή, να οδηγηθούμε στην παραχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας στους Σλαβοαλβανούς των Σκοπίων. Δυστυχώς γι' αυτούς ο δημόσιος εξευτελισμός του ΓΑΠ και ο απροσδόκητα (γι' αυτούς...) γρήγορος, ανάλογος του γελοίου τραπέζιτη ματαίωσαν τα σχέδιά τους, μάλλον οριστικά, παρά τις όποιες ελπίδες τους στους διάφορους Κουβέληδες και Σία.

Και εθνικιστής ο ΣΥΝ!

Όπως μεταδίδει η έγκυρη εφημερίδα της Κομοτηνής «ο Χρόνος», το Σάββατο 7 Ιανουαρίου η νομαρχιακή επιτροπή Ξάνθης του Συνασπισμού και ο βουλευτής του Χουσεΐν Ζεϊμπέκ υποδέχθηκαν τον αντιπρόεδρο και την πρόεδρο των γυναικών του νεοϊδρυμένου εθνικιστικού τουρκικού κόμματος Θράκης DEB. Μάλιστα, μετά τη συνάντηση εκδόθηκε και δελτίο Τύπου με όλες τις λεπτομέρειες.

Το κόμμα αυτό ιδρύθηκε, με στόχο να προσεταιριστεί όσους δηλώνουν Τούρκοι και πιστεύουν στην αυτόνομη παρουσία τους στα πολιτικά και αυτοδιοικητικά θέματα. Ο ΣΥΝ, με την κίνηση του αυτή, αναγνωρίζει ένα κόμμα που προωθεί τον εθνικό χαρακτήρα των μελών της μουςουλμανικής μειονότητας στην Θράκη, σε αγαστή συνεργασία με το τουρκικό κράτος, κατά παράβαση της Συνθήκης της Λωζάννης. Κατηγορεί άλλους για εθνικιστές ο ΣΥΝ, αλλά υποστηρίζει ο ίδιος τον εθνικισμό. Και, μάλιστα, άλλης χώρας!

ντρική εκδοτική τράπεζα των ΗΠΑ (FED) «κόβει» αφειδώς πληθωρικό δολάριο, προκειμένου η αμερικανική κυβέρνηση να χρηματοδοτεί τις καταρρέουσες τράπεζές τους (που τις εγκαταλείπουν στην τύχη τους οι πάμπλουτοι τραπεζίτες τους), καθώς και τις χειμαζόμενες επιχειρήσεις τους. Έτσι το χρέος των ΗΠΑ εκτοξεύτηκε αλλά αυτό δεν τους δημιουργεί πρόβλημα, επειδή το δολάριο το στηρίζουν υποχρεωτικά όλες οι χώρες που το κατέχουν (ως το κατ' εξοχήν παγκόσμιο αποθεματικό νόμισμα), για να διατηρούν σταθερά τα αποθεματικά τους κεφάλαια. Έτσι οι ΗΠΑ, χώρα άκρως ελλειμματική, διατηρείται ως υπερδύναμη, «πουλώνοντας» δολάρια.

Η αναπόφευκτη υποτίμηση του πληθωρικού δολαρίου έστρεψε τις οικονομικά αναδυόμενες χώρες (Κίνα, Ινδία, Βραζιλία κ.λπ.) και ορισμένες πετρελαιοπαραγωγές (Ιράν, Βενεζουέλα κ.λπ.) προς το ανατιμημένο ευρώ για μέρος των αποθεματικών τους. Εξοστρακισμός του δολαρίου ως αποθεματικού νομίσματος θα σήμαινε για τις ΗΠΑ απώλεια του ρόλου τους ως υπερδύναμης. Αυτός είναι ο κύριος λόγος για τον ακήρυκτο πόλεμο που εξαπέλυσαν οι ΗΠΑ κατά του ευρώ και της Γερμανίας. Οι ΗΠΑ φοβούνται επίσης τις παραδοσιακές ρωσο-γερμανικές σχέσεις, που έχουν αναβαθμισθεί τα τελευταία χρόνια με την ενέργεια και τα κοινά αναπτυξιακά σχέδια σε ευρωπαϊκές χώρες του πρώην ανατολικού συνασπισμού.

Αξιοποιώντας τα κερδοσκοπικά κεφάλαια (δηλ. τα τραπεζικά και χρηματιστηριακά υπερκέρδη, που μεταφέρθηκαν σε ομίλους κερδοσκοπικών κεφαλαίων και αναζητούν νέα υψηλά κέρδη) που **δρουν ανεξέλεγκτα** και αποκαλούνται κατ' ευφημισμό **αγορές**, καθώς και **τους αμερικανικούς «οίκους» αξιολόγησης με τις υποβαθμίσεις τους**, επέπεσαν κατά των ομολόγων των χωρών της ευρωζώνης, εκτοξεύοντας στα ύψη τα επιτόκια δανεισμού, προκαλώντας κρίση δανεισμού, που διογκώνει τα χρέη. Επωφελούνται από τη (γερμανικής έμπνευσης) παγκόσμια ιδιορρυθμία της ευρωζώνης να μην έχει κεντρική εκδοτική τράπεζα που να εγγυάται και να στηρίζει τη σταθερότητα του ευρώ από κερδοσκοπικές επιθέσεις.

Στόχος των ΗΠΑ δεν είναι η κατάρρευση του ευρώ, αλλά η δραστική υποτίμησή του, ώστε να καταστεί αδύναμο και να μην αποτελεί πλέον εναλλακτικό αποθεματικό νόμισμα, να υπάρχει μόνο για συναλλαγές εντός της ευρωζώνης. Αυτό θα συμβεί αν υποχρεωθεί η Γερμανία να υποκύψει στην έκδοση ευρωομολόγων από την Ε.Κ.Τ., δηλ. να «κόψει» πληθωρικό ευρώ, κάτι που ως τώρα αρνείται πεισματικά.

Ο ρόλος του ΓΑΠ

Αυτός ο πόλεμος κατά του ευρώ ξεκίνησε όταν ο πρόθυμος υποτακτικός των ΗΠΑ, αυτός ο ολέθριος για την Ελλάδα άνθρωπος, προτίμησε να αλυσοδέσει τη χώρα του και τους Έλληνες για πολλά χρόνια, προκειμένου να υπηρετήσει τους προστάτες του. Με τα ελλείμματα που φούσκωσε, με τους «Τιτανικούς» και τη «διεφθαρμένη Ελλάδα» και με άμεσους συνεργούς-συνενόχους τους Παπακωνσταντίνου-Προβόπουλο, που είχαν ενεργό ρόλο, προκάλεσε κρίση δανεισμού στην Ελλάδα, την πρώτη στην ευρωζώνη, ώστε να πυροδοτηθεί με τους «οίκους» αξιολόγησης και τις «αγορές» η αμερικανική επίθεση. Ευχόμαστε κάποτε ν' αποδοθεί δικαιοσύνη, για να παραδειγματισθούν οι νέοι επίδοξοι Εφιάλτες.

Η Γερμανία

Οι ΗΠΑ, θέλοντας να μην επαναληφθεί το ιστορικό ανάλογο της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης μετά τον 1° παγκόσμιο πόλεμο, ήθελαν την ενσωμάτωση της ηττημένης και διαιρεμένης τότε Γερμανίας στο δυτικό στρατόπεδο. Για το λόγο αυτό επέβαλαν σε πολλές χώρες, όπως η Ελλάδα, που είχαν καταστραφεί από τη γερμανική κατοχή, να μην πληρωθούν πολεμικές επανορθώσεις ή άλλες διεκδικήσεις από τη Γερμανία με διάφορες προφάσεις. Έτσι η Δυτική, κυρίως, Γερμανία, αφού «κουρευτήκαν» δραστικά τα χρέη και οι υποχρεώσεις της και με τη βοήθεια του αμερικανικού σχεδίου Μάρσαλ, γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη με γρήγορη ανασύσταση της παραγωγικής της δομής.

Μετά την Ε.Κ.Α.Χ. το 1951, την Ε.Ο.Κ. το 1957, την επανένωσή της το 1990 και την Ε.Ε. το 1992 απέκτησε κυρίαρχη οικονομική θέση στον ευρωπαϊκό χώρο. Με την εισαγωγή του ευρώ το 1999, που η ίδια επιδίωξε, επωφελήθηκε στο έπακρο από τη ραγδαία αύξηση των πλεονασμάτων της, που οφειλόταν στο σταθερό ενιαίο νόμισμα και στη μεγάλη εσωτερική υποτίμηση, δηλ. στη μεγάλη περικοπή μισθών, συντάξεων και αμοιβών και στην καθιέρωση ελαστικών εργασιακών σχέσεων. Μείωσε δηλ. το εργατικό κόστος παραγωγής και περιόρισε δραστικά την αγοραστική δύναμη των Γερμανών. Έτσι τα γερμανικά προϊόντα έγιναν πιο ανταγωνιστικά, αυξάνοντας τις εξαγωγές, ενώ παράλληλα μειώθηκαν οι εισαγωγές. Ακόμη και φέτος με την κρίση τα εμπορικά της πλεονάσματα κυμαίνονται από 12 έως 15 δισ. το μήνα, ένα μεγάλο μέρος των οποίων προέρχεται από τις ελλειμματικές χώρες της ευρωζώνης, δηλ. τα πλεονάσματά της είναι τα ελλείμματα των άλλων χωρών (μεταξύ των οποίων και της Ελλάδας). →

Με τα πλεονάσματα οι γερμανικές, κυρίως, τράπεζες δάνειζαν χαμηλότοκα αφειδώς τις λιγότερο παραγωγικές χώρες της ευρωζώνης. Έτσι στις χώρες αυτές πουλούσαν και τα γερμανικά προϊόντα, πολλές φορές διαφθείροντας με μίζες, και κέρδιζαν και από τα επιτόκια των δανείων τους. Η επιδίωξη της το ευρώ να υποσκελίσει το δολάριο, δηλ. οι συναλλαγές του πετρελαίου και των ομολόγων να γίνονται σε ευρώ από τα γερμανικά πλεονάσματα, κυρίως, ήταν το μοιραίο λάθος της.

Η κρίση

Η κρίση δανεισμού και χρέους λόγω της οικονομικής κρίσης και του ευρώ, ανεξάρτητα από τις αμερικανικές επιδίωξεις, αργά ή γρήγορα θα εκδηλωνόταν, επειδή οι χώρες της ευρωζώνης μόνο με δανεισμό χρηματοδοτούν μέρος των αναγκών τους. Έτσι οι ελλειμματικές χώρες υποχρεώνονται να πληρώνουν όλο και υψηλότερα επιτόκια και, συνεπώς, και τοκοχρεολύσια, που αυξάνουν ραγδαία τα δημοσιονομικά τους ελλείμματα και εκτοξεύουν το δημόσιο χρέος τους.

Το «σκληρό» ευρώ δεν επιτρέπει την ανάπτυξη της παραγωγής μιας χώρας, όταν το κόστος των προϊόντων της σε ευρώ είναι μεγαλύτερο απ' αυτό π.χ. των αντίστοιχών γερμανικών. Ούτε επιτρέπεται, λόγω των κανόνων της Ε.Ε. («ελεύθερος και ανόθευτος ανταγωνισμός») και της Ο.Ν.Ε., να τη χρηματοδοτήσει και να την ενισχύσει, προκειμένου να καταπολεμήσει την ανεργία, τη μείωση των δημοσίων εσόδων, των ασφαλιστικών εισφορών, των κοινωνικών δαπανών και την αύξηση των ελλειμμάτων του ασφαλιστικού, υγειονομικού, εκπαιδευτικού κ.λπ. τομέα. Όμως επιτρέπεται η χρηματοδότηση των τραπεζών παρά τους κανόνες. **Με το ευρώ και την Ε.Ε. καταδικάζονται χώρες να μην παράγουν και να δανείζονται συνεχώς.**

Αντίθετα, αν οι ελλειμματικές χώρες μπορούσαν να υποτιμήσουν το εθνικό τους νόμισμα και να χρηματοδοτήσουν την παραγωγή τους, εκτός φυσικά της Ε.Ε., θα είχαν λύσει πολλά από τα προβλήματα που ταλανίζουν τους λαούς τους και κυρίως θα είχαν την εθνική τους αξιοπρέπεια και τη δημοκρατία τους. Το ευρώ και η Ε.Ε. είναι τα δεσμά τους. Όμως οι άρχουσες ελίτ τους, που διασφαλίζουν την κυριαρχία και τον προσπορισμό τους μόνο μέσα στην Ε.Ε., τους κρατούν δέσμιους και τους υποχρεώνουν σε αδιέξοδη αιματηρή λιτότητα με όλα τα μέσα.

Ηγεμονία και λιτότητα:

ο γερμανικός παραλογισμός καταστροφής

Η άρχουσα ελίτ της Γερμανίας, παρά τις εσωτερικές της διαφορές, δε θέλει να επιστρέψει τίποτα απ' όσα κέρδισε με το ευρώ και την Ε.Ε. στις χώ-

ρες της ευρωζώνης που έχουν προβλήματα δανεισμού. Ανακαλώντας τις απεχθείς ιστορικές της καταβολές, σπέρνοντας το νεορατσισμό για τους «τεμπέληδες νότιους», πιστεύει, κοντόφθαλμα, ότι με την κρίση θα ηγεμονεύσει στην Ευρώπη μέσω της επιβολής του γερμανικού μοντέλου αιματηρής λιτότητας, που θα καταστήσει τον πλούτο των ευρωπαϊκών χωρών βορά στο κεφάλαιό τους. Δε διστάζει να διαλύσει ουσιαστικά την Ε.Ε., για να πετύχει το στόχο της, παραμερίζοντας κάθε ίχνος εθνικής κυριαρχίας και δημοκρατίας στις υποτελείς χώρες. Η ισότητα και η αλληλεγγύη, που, έστω και κατ'επίφαση, ίσχυαν μέχρι τώρα μεταξύ των κρατών-μελών της Ε.Ε., για να νομιμοποιούνται στους λαούς τους, αντικαταστάθηκαν και τυπικά πλέον με την υποτέλεια στην Γερμανία.

Η συνταγματική απαγόρευση ελλειμμάτων και χρέους, που θέλει να επιβάλει στις χώρες-μέλη με την απόφαση της Συνόδου της 9^{ης} Δεκεμβρίου, είναι τόσο ουτοπική και τραγικά φαιδρή, όσο και η απαγόρευση να βγαίνει ο ήλιος από την ανατολή. Τελικά φαίνεται ότι η Γερμανία δεν ενδιαφέρεται πλέον να διατηρήσει το ευρώ, τουλάχιστον όπως είναι σήμερα, μια και η πορεία αυτού και της Ε.Ε. φαίνεται προδιαγεγραμμένη. Οι χώρες θα πνιγούν στα ελλείμματα και στα χρέη. Ούτε θ' ανακόψει την πορεία αυτή το περιβόητο ευρωομόλογο, που ευαγγελίζονται οι ευρωπαϊστές, δεξιοί και αριστεροί, που θα εκδίδεται αναγκαστικά με πληθωρικό ευρώ, επειδή το πρόβλημα δεν είναι το μικρότερο επιτόκιο αλλά ο συνεχής δανεισμός. Η λύση είναι η ανάπτυξη, την οποία, εντός ευρώ και Ε.Ε., η Γερμανία την έχει καταστήσει πλέον απαγορευμένο είδος.

Η Γερμανία τελικά θα βγει χαμένη και πάλι. Οι φτωχοί, που καθημερινά παράγει η πολιτική της, δεν έχουν τίποτα να δώσουν παρά μόνο την οργή τους για τους κατακτητές τους και τους εγχώριους υποτακτικούς τους. Οι λαοί δεν είναι διατεθειμένοι να εξαθλιωθούν για την ευημερία της γερμανικής ελίτ και των τραπεζών. Θα επαναστατήσουν. Ευχόμαστε αυτό ν' αρχίσει από τους Έλληνες.

Απελευθέρωση αλά Ε.Ε.

Σε ιλαροτραγωδία κατέληξε η «απελευθέρωση» της αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας, όπως και παλαιότερα της σταθερής τηλεφωνίας. Οι εντολές της Ε.Ε. για την είσοδο ιδιωτών στους τομείς που διαχειρίζονταν οι δημόσιες επιχειρήσεις «ΔΕΗ, ΟΤΕ» επιτρέπουν σε κάθε λογής αεριτζήδες να κλέβουν την παραγωγή και να εκμεταλλεύονται τα δίκτυα διανομής των δημοσίων επιχειρήσεων και τα κέρδη τους να τα στέλνουν στην Ελβετία! Μαζί με τα χαράτσια!

Η «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ» ΤΩΝ 2 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ**Θα μεταβιβαστεί τελικά ο φάκελος στη Βουλή;**

Το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο όρισε τον Εισαγγελέα κ. Πεπόνη ως οικονομικό Εισαγγελέα και τον Εισαγγελέα κ. Μουζακίτη αναπληρωτή, ως υπεύθυνους για οικονομικά εγκλήματα, κάτι σαν Ανεξάρτητη Αρχή, με μεγαλύτερη, υποτίθεται, ελευθερία έναντι της Πολιτικής αρχής του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Με βάση τις αρμοδιότητές τους επελήφθησαν πράγματι σχεδόν όλων των καταγγελιών για οικονομικά εγκλήματα, όπως για το σορτάρισμα κερδοσκόπων στην Τράπεζα της Ελλάδας (!) εν γνώσει του Διοικητή Προβόπουλου (!), για την ανάμιξη του Αντρίκου Παπανδρέου σε εταιρία κερδοσκοπική σχετική με τα ασφάλιστρα κινδύνου των δανειστών μας σε περίπτωση χρεοκοπίας (cds) και, το έναυσμα της περιπέτειας, για τα μαγειρέματα στην Στατιστική Υπηρεσία σε σχέση με το ύψος του Χρέους.

Φαίνεται ότι οι παραπάνω εισαγγελείς πήραν στα σοβαρά το ρόλο τους, προχωρούσαν, έστω και αβοήθητοι, στη διερεύνηση των υποθέσεων και θορύβησαν έντονα φερόμενους ως αναμειγμένους σ' αυτές υψηλά ιστάμενους από τον Διοικητή της ΤτΕ έως και τους τέως Πρωθυπουργό και Υπουργό Οικονομικών, τον αδερφό του ΓΑΠ και το Βενιζέλο για τους καταλόγους των μεγάλων φοροφυγάδων.

Ο κίνδυνος εμπλοκών ήταν πιθανόν μεγάλος, παρά την μέχρι τώρα πρακτική κουκουλώματος, και όταν οι άμεσες ή έμμεσες παρεμβάσεις στο έργο των

εισαγγελέων δεν απέδωσαν, προανήγγειλαν αλλαγή του νόμου για τις αρμοδιότητές τους, αλλαγή των ίδιων και υπαγωγή των νέων απευθείας στους (διορισμένους από την κυβέρνηση) Εισαγγελείς του Αρείου Πάγου. Αμέσως οι δυο εισαγγελείς υπέβαλαν τις παραιτήσεις τους καταγγέλλοντας ταυτόχρονα παρεμβάσεις στο έργο τους και έτσι δημιουργήθηκε μείζον δικαστικό και πολιτικό θέμα!!!

Η συνέχεια είναι γνωστή: ο αντιεισαγγελέας του Αρείου Πάγου έκρινε τις καταγγελίες ως οφειλόμενες σε «παρορμητικότητα και υπερευαισθησία» και τις έθεσε στο αρχείο, ο Βενιζέλος απέσυρε την αλλαγή του νόμου, οι Εισαγγελείς αντέδρασαν δίνοντας ειδικότερα στοιχεία και επαναφέροντας το φάκελο της καταγγελίας του, ο (απερίγραπτος) Υπουργός Δικαιοσύνης επεχείρησε την αναισχυντη επίθεση κατά των Εισαγγελέων, επιδιώκοντας την παραίτησή τους, αντί της όποιας εισέπραξε διαβίβαση του φακέλου στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για προώθησή τους «αμελλητί» στη Βουλή, λόγω εμπλοκής Υπουργών!!

Δεν προκαταλαμβάνουμε την εξέλιξη της σοβαρότατης πλέον υπόθεσης. Θα συζητηθεί στη Βουλή; Πρόκειται για καθαρό, πλέον, πολιτικό θέμα, σχετιζόμενο και με τις ενδοπασοκικές εχθροπραξίες; Μήπως, ακόμη σοβαρότερο, εκδηλώνεται μεγάλη αντίθεση Δικαστικής (μη διορισμένης) Εξουσίας και Εκτελεστικής;

Ο ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΥ

Επιβεβαιώθηκαν οι προ δεκαετιών πληροφορίες (που τότε διεψεύδοντο) ότι η Ελλάδα και η Κύπρος διαθέτουν τεράστιες ποσότητες πετρελαίου και φυσικού αερίου. Η τουρκική επιθετικότητα προφανώς στοχεύει και στο σφετερισμό του ελληνικού ενεργειακού πλούτου.

Στην Κύπρο ο αείμνηστος Τάσος Παπαδόπουλος είχε το θάρρος να ανακηρύξει την ΑΟΖ και να κλείσει συμφωνίες για την εκμετάλλευσή της με μεγάλες εταιρείες υδρογονανθράκων, με ισχυρά κράτη πίσω τους (ΗΠΑ, Ισραήλ), των οποίων εξασφάλισε την υποστήριξη, παρ' ότι η Κύπρος δεν είχε μ' αυτά και τις καλύτερες σχέσεις μέχρι τότε. Επιβεβαίωσε και την υποστήριξη άλλων, που ελπίζουν σε παρόμοιες συμφωνίες (Ρωσία, Γαλλία). Οι απειλές της Τουρκίας, ακόμη και τις παραμονές της έναρξης λειτουργίας της πλατφόρμας, έπεσαν στο κενό.

Δυστυχώς, η συνέχεια με το Δ. Χριστόφια δεν είναι στην ίδια γραμμή και το φυσικό αέριο,

αντί να αποτελέσει όπλο για την οικονομική και διπλωματική ενίσχυση της Κυπριακής Δημοκρατίας, κινδυνεύει να μετατρέψει και την ελεύθερη Κύπρο σε όμηρο στα χέρια της Τουρκίας. Γιατί αυτό; Η μεταφορά του κυπριακού φυσικού αερίου στη Δυτική Ευρώπη μπορεί να γίνει με δύο τρόπους: α) Με την υδροποίησή του και τη μεταφορά του με πλοία, όπως προτείνει και η ισραηλινή εταιρεία. Έτσι δε θα υπάρχει καμιά τουρκική ανάμιξη. β) Με τη μεταφορά του σε αέρια μορφή μέσω του αγωγού Nabuco, που περνά μέσα από την Τουρκία. Έτσι οι Τούρκοι θα αποκτήσουν ένα ακόμη όπλο να εκβιάζουν και να απειλούν την Κυπριακή Δημοκρατία. Η αρμόδια υπουργός της Κύπρου επιλέγει το δεύτερο τρόπο, με το επιχείρημα ότι ο πρώτος θα είναι πιο δαπανηρός!!

Στην Ελλάδα οι ψοφοδεείς που μας κυβερνούν δεν έχουν τολμήσει ακόμη ν' ανακηρύξουν την ΑΟΖ, ενθαρρύνοντας τον τουρκικό επεκτατισμό. Έχουν αρχίσει να συζητούν για εκμετάλλευση →

κοιτασμάτων στην Κρήτη και το Ιόνιο (κι αυτό είναι καλό) κι όχι στο Αιγαίο! Η όλη συμπεριφορά των ελληνικών κυβερνήσεων δίνει την εντύπωση ότι είναι έτοιμες για παραχωρήσεις όχι μόνο στο δικαίωμα επέκτασης των χωρικών υδάτων και του εναέριου χώρου στα 12 μίλια, αλλά και στα δικαιώματά μας στην ΑΟΖ. Όταν η Κύπρος προχωρούσε στην οριοθέτηση της δικής της ΑΟΖ, παρεκλήθη από την Αθήνα να μείνει κατά 12 μίλια πίσω από τη δικαιούμενη ΑΟΖ δυτικά της Πάφου, για ν' αποφευχθεί ενδεχόμενη εμπλοκή με την Άγκυρα! Μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει

καμιά διπλωματική προετοιμασία που να δείχνει ότι πρόκειται να ανακηρύξουμε την ΑΟΖ που δικαιούμαστε. Αντιθέτως, η Τουρκία διεκδικεί ανοιχτά την ΑΟΖ του Καστελλόριζου και έχει ήδη την πρώτη της επιτυχία: το νέο καθεστώς της Αιγύπτου εγκατέλειψε την επαμφοτερίζουσα στάση και υποστηρίζει δημοσίως τις τουρκικές θέσεις!

Το τραγικό είναι ότι κάνουν άλλοι για εμάς αυτό που θα έπρεπε να κάνουμε εμείς για τον εαυτό μας. **Η Ρωσία** (για τα δικά της συμφέροντα, βεβαίως), με δήλωση του επικεφαλής ναυτικής άσκησης στην Αν. Μεσόγειο, πήρε θέση ότι η ΑΟΖ που προσπαθεί να σφετεριστεί η Τουρκία είναι ελληνική!

Ανακοίνωση του ΑΣΚΕ

27/12/2011

Ο ΧΟΡΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΕΦΡΑΙΜ

Τα συμβαίνοντα γύρω από την προφυλάκιση του πρωταγωνιστή του σκανδάλου (ελάχιστου μπροστά στα όσα πλήττουν τη χώρα μας την τελευταία 25ετία) επιβεβαιώνουν το γεγονός ότι όσα πάντοτε «αποκαλύπτονται» στο μόνο που δεν αποβλέπουν είναι η Δικαιοσύνη, η κάθαρση και η αποτροπή τους στο μέλλον.

Η ξαφνική, παραμονή Χριστουγέννων, ευαισθησία της Δικαιοσύνης, το άγαρμπο ενδιαφέρον της Ρωσίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα(!), η χαιρέκακη σιωπή του ΠΑΣΟΚ, μαζί με την έκδηλη

αμηχανία της Ν.Δ., τους στροβιλισμούς του ΛΑΟΣ και τους απρόσμενους σχολιασμούς του ΚΚΕ, οδήγησαν στην αναμενόμενη αντίδραση των αντιδραστικών εκκλησιαστικών κύκλων και των αφελών πιστών, όπως και στις εύλογες απορίες των Ελλήνων πολιτών.

Η αναζήτηση των ωφελούμενων απ' αυτά και όσων ζημιούνται οδηγεί στο μόνο για την ώρα συμπέρασμα: Στόχος είναι να ανακοπουν η επιχειρούμενη από διαφόρους «επάνοδος» Καραμανλή, το σχεδιαζόμενο ταξίδι Σαμαρά στη Μόσχα και η όποια συμπάθεια και ελπίδες για τον Πούτιν.

Και ο νοών νοείτω.

Ανακοίνωση του ΑΣΚΕ

10/12/2011

ΓΙΑ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΟΡΥΦΗΣ ΤΗΣ Ε.Ε.

Η κ. Μέρκελ με τους τραπεζίτες της και με όργανο την Ευρωπαϊκή Ένωση επιχειρούν να επιτύχουν ό,τι επεχείρησε ο Χίτλερ με τα τανκς: την κατάκτηση της Ευρώπης. Το πρόσωπο του κατακτητή εξ ίσου αποκρουστικό. Τα μέτρα εξαθλίωσης των ανθρώπων χωρίς τελειωμό.

Στις γερμανικές επιδιώξεις εμφανίζονται πάλι οι πρόθυμοι να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους. Ο κ. Σαρκοζί καταγράφεται ως ο άξιος απόγονος του στρατηγού Πεταίν. Κι άλλοι σε άλλες χώρες.

Η πατρίδα μας ήταν η πρώτη χώρα απ' όπου ξεκίνησε το σύγχρονο γερμανικό άνοσλος, με τον κ. Ράιχενμπαχ ως διοικητή, τον κ. Φούχτελ υπουργό υπεύθυνο για την αποικία-Ελλάδα και τους Γ. Παπανδρέου και Λ. Παπαδήμο (και ποιον άλλο;) στο ρόλο των Τσολάκογλου, Λογοθετόπουλου και Ράλλη. Οι μνημονιακοί πολιτικοί, τα ΜΜΕ και οι γραικύλοι των «ευρωπαϊκών προγραμμάτων» καταγράφονται ως οι άξιοι απόγονοι των κουκουλοφόρων, των μαυραγοριτών και των ταγματασφαλιτών της άλλης κατοχής.

Κανείς πλέον δε συγχωρείται λόγω πλάνης. Δε συγχωρείται καμιά ολιγορτία. Η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού καλείται σήμερα στον αγώνα κατά της νέας κατοχής, στον αγώνα για την εθνική και κοινωνική απελευθέρωση. Με συσσωρευμένη εμπειρία, έχουμε χρέος να καταγραφούμε ως άξιοι απόγονοι των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης 1940-45, αλλά χωρίς τα λάθη του παρελθόντος, ώστε ενωμένοι να προοδεύσουμε και η χώρα μας ν' αποκτήσει τη θέση που της αξίζει στην ευρύτερη περιοχή μας και σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Αγριεύει η αντίδραση του ελληνικού λαού

Όταν οι κατοχικοί καταπατούν ακόμα και το Σύνταγμα, αποτελεί πρόκληση να απαιτούν από τον ελληνικό λαό να πειθαρχεί στις όποιες αποφάσεις τους και να μην ξεφεύγει από τα όρια που αυτοί θέτουν. Η άρνηση πληρωμής των χαρατσιών είναι μια αντίδραση που «νομιμοποιείται» πλήρως πολιτικά και ηθικά. Όπως και οι καταλήψεις των δημοσίων κτιρίων από τους υπαλλήλους τους κατά τη μεγαλειώδη κινητοποίηση που κορυφώθηκε στις 19 Οκτωβρίου. Ας ελπίσουμε στην ταχύτερη δυνατή ανατροπή των κατοχικών, για να μην αναγκαστεί ο λαός να καταφύγει σε ακόμη πιο δυναμικές και πιο οδυνηρές, δυστυχώς, μορφές αντίδρασης.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ Ε.Ε.

Με την Ε.Ε. και την ΕΚΤ να αποτελούν πλέον δυνάμεις κατοχής και με τις εσωτερικές αντιθέσεις μεταξύ των δανειστών τοκογλόφων να οξύνονται, συζητείται πλέον ανοικτά το ζήτημα της αποχώρησής μας από την Ε.Ε. και το ευρώ. Το ΑΣΚΕ έχει εκφράσει τη γνώμη του επανειλημμένα, κυρίως στην έκδοσή μας ΑΣΚΕ-4. Στο κείμενο αυτό θα αρκεστούμε σε μερικές παρατηρήσεις.

Α) Όλα όσα μας υπόσχονται για υπέρβαση της κρίσης με τα μνημόνια της Ε.Ε. και του ΔΝΤ είναι κοροϊδία. Αν συνεχίσουμε ν' ακολουθούμε τις εντολές τους, ποτέ δε θα ξεχρεώσουμε, ποτέ δε θα υπάρξει ανάπτυξη, ποτέ δε θα πάρουν πίσω τα μέτρα που μας εξαθλιώνουν, όπως ομολογούν ακόμη και πολλά από τα στελέχη τους. Αντιθέτως, θα «διαπιστώνουν» συνεχώς ότι απαιτούνται ακόμη σκληρότερα μέτρα.

Β) Η έξοδος από το ευρώ χωρίς αποχώρηση από την Ε.Ε. δε λύνει το πρόβλημα της πατρίδας μας. Βεβαίως είναι σημαντικό να διαθέτει ένα κράτος δική του νομισματική πολιτική, κυρίως για να προωθεί τα δικά του προϊόντα, αλλά εντός Ε.Ε. μας απαγορεύεται να προστατεύουμε και να προωθούμε την παραγωγή μας. Δεν έχουμε δικαίωμα να περιορίσουμε την ελεύθερη ροή κεφαλαίων, δεν έχουμε δικαίωμα να χρηματοδοτούμε την παραγωγή μας, δεν έχουμε δικαίωμα να περιορίζουμε την εισαγωγή αγαθών (δασμοί κ.λπ.). Αυτό σημαίνει ότι δε θα διαθέτουμε ποτέ ελληνικά προϊόντα ούτε για εξαγωγή ούτε για δική μας κατανάλωση. Η συνέπεια είναι να ζει η χώρα μόνο με δανεικά, πνιγμένη στα χρέη, στο έλεος των τοκογλόφων, έστω κι αν διαθέτει δικό της νόμισμα.

Μην ξεχνάμε, άλλωστε, ότι η συρρίκνωση της ελληνικής παραγωγής ξεκίνησε από τότε που μας έβαλαν στην ΕΟΚ (1981). Με την ένταξή μας στο ευρώ (2002) η συρρίκνωση αυτή απλώς επιταχύνθηκε.

Γ) Εδώ που μας κατάντησαν καμιά λύση δεν είναι εύκολη. Η αποχώρηση από την Ε.Ε. δεν είναι ένας δρόμος στρωμένος με ροδοπέταλα. Αλλά μια τόσο σημαντική πολιτική απόφαση την επιλέγουμε όχι με κριτήριο το πόσο δύσκολη είναι, αλλά το πόσο αναγκαία είναι. Δεν ήταν εύκολη η εκδίωξη των ναζί και των συμμάχων τους από την πατρίδα μας, αλλά δεν υπήρχε άλλη επιλογή από την Εθνική Αντίσταση. Δεν ήταν εύκολη η ανατροπή της χούντας, αλλά δεν υπήρχε άλλη επιλογή από τον αντιδικτατορικό αγώνα.

Δ) Κάποιοι μιλούν για την ανάγκη ενός νέου ΕΑΜ, χωρίς να προτείνουν αποχώρηση από την Ε.Ε. Αν είχαν τα ίδια μυαλά οι αγωνιστές του ΕΑΜ,

θα προσπαθούσαν να φτιάξουν τη «Νέα Ελλάδα» χωρίς προηγουμένως να διώξουν τους Γερμανούς κατακτητές από την πατρίδα μας!

Ε) Πολλοί έχουν πειστεί από την πλύση εγκεφάλου των ΜΜΕ ότι ο ελληνικός λαός στη συντριπτική του πλειοψηφία επιθυμεί την παραμονή στην Ε.Ε. και το ευρώ και ότι αυτό δε θ' αλλάξει όσο υπάρχει Ε.Ε. Γι' αυτό ισχυρίζονται ότι είναι μάταιος κόπος να προσπαθεί κάποιος να πείσει για το αντίθετο. Η ίδια η Eurostat, όμως, σε μια από τις τακτικές ανά εξάμηνο δημοσκοπήσεις της, την άνοιξη του 2010 (πριν αρχίσουν τα μνημόνια), κατέγραφε ότι οι Έλληνες που θεωρούν τη συμμετοχή της Ελλάδας στην Ε.Ε. «καλό πράγμα» είναι περίπου ισάριθμοι με όσους τη θεωρούν «κακό πράγμα». Και από τότε σταμάτησαν να δημοσιεύονται τα αποτελέσματα των σχετικών δημοσκοπήσεων!

ΣΤ) Έστω κι έτσι, όμως, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ένα μεγάλο ποσοστό του ελληνικού λαού φοβάται ή δεν έχει πειστεί για την ανάγκη της αποχώρησης. Ας υποθέσουμε, μάλιστα, ότι το ποσοστό αυτό είναι τόσο μεγάλο όσο το εμφανίζουν τα ΜΜΕ. Είναι λόγος αυτός, όπως κάποιοι προτείνουν, για να μη διατυπώνουμε εμείς καθαρά τη θέση της αποχώρησης; Όχι, βέβαια! Έτσι θα συμβάλλαμε κι εμείς στη σύγχυση και στο φόβο, άρα στη διαιώνιση της παραμονής μας, όπως επιδιώκουν οι ευρωπαϊστές. Οι πολιτικές δυνάμεις δεν καταγράφουν απλώς την κοινή γνώμη. Οφείλουν, ιδίως στις σημερινές συνθήκες κατοχής, να κάνουν προτάσεις καθαρές, ώστε να συμβάλλουν σε μια πορεία απελευθέρωσης.

Ζ) Η κρίση που μαστίζει την Ε.Ε. και το ευρώ της μπορεί ανά πάσα στιγμή να οδηγήσει σε διάλυση της ευρωζώνης ή και ολόκληρης της Ε.Ε. Κάποιοι, λοιπόν, βολεύονται να μην παίρνουν θέση για την ανάγκη αποχώρησης της Ελλάδας, με την «κουτοπόνηρη» σκέψη ότι με τη διάλυση το θέμα θα λυθεί μόνο του. Πρόκειται για εγκληματική αφέλεια. Αν, πράγματι, οδηγούμαστε σε διάλυση, αυτό οι ισχυροί θα το γνωρίζουν πολύ πριν και όσο πλησιάζει η χρονική στιγμή της διάλυσης τόσο πιο αδίστακτοι θα γίνονται, για να κατασπαράξουν ό,τι έχει απομείνει από τις σάρκες του ελληνικού λαού. Η Ελλάδα θα αποφύγει πολλά δεινά, αν αποχωρήσει ακόμη και την παραμονή της διάλυσης της Ε.Ε.

Αλλά και μετά τη διάλυση της Ε.Ε. ή της ευρωζώνης, αν εμείς δεν απελευθερωθούμε, οι «εταίροι» μας θα έχουν σχέδια για τη συνέχιση της άγριας εκμετάλλευσής μας ή με την «Ευρώπη των 2 ή 3 ταχυτήτων» ή με νέα σχήματα. Επομένως δεν τη γλυτώνουμε κρύβοντας το κεφάλι μας στην άμμο.